

henregnes ogsaa Postforsendelser, som befordres mellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Commune.

vedtoges eenstemmit med 42 Stemmer.

Formanden: Da jeg antager, at I den vil være tilfrættelig til endnu idag at foretage Behandlingen af det næste Affnit, nemlig Lovforslagets Capitel II eller dets §§ 7 til 11, til hvilket der kun er stillet saa Forslag, som tilmed neppe ville give Anledning til megen Omtale, skal jeg nu sætte disse Paragraffer med de til dem stillede Uendingsforslag under Forhandling. Jeg skal give Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren: Udvalget har foreslaaet, at de sidste Ord i § 7, „og iøvrigt i Henshold til Bevillingerne i de finantzielle Love“ skulle udgaae, idet man har formeent, at det ikke behøvedes at henvise dertil. — Hvad angaaer § 8, da ere de Uendingsforslag, som dertil ere stillede, saavidt jeg kan see, blot en Tydeliggjørelse af den Mening, som allerede ligger i Paragraphen. Det er foreslaaet, at der istedetfor „Landbefordring for Personer“ skal sættes „Personbefordring“, hvilket Ord, saavidt jeg skjønner, mere tydelig udtrykker den Art af Befordring, til hvilken man vil have Forpligtelsen til at overtage Postbefordring indskrænket. Naar derhos Ordet „Underveisteder“ er foreslaaet forandret til „de ved Veien mellem disse liggende Poststeder“, antager jeg ligeledes, at dette har været Meningen med Ordet Underveisteder, og at man ikke dermed har forbundet Betydningen af hvert privat Sted, som ligger ved Veien. — Til § 9 er der ikke stillet noget Forslag af Udvalget, men Udvalget har, som man har tilladt sig at udtale i Betænkningen, været noget i Tvivl om, hvorvidt det egentlig kunde lade sig gjøre at udvide den i Paragraphen omtalte Forpligtelse til ogsaa at omfatte Skibe fra Udlandet; Udvalget har dog paa den anden Side troet, at der vil blive taget det fornødne Hensyn, saaledes at Forpligtelsen ikke vil blive gjort gjældende uden ligeoverfor saadanne Skibe, som den retlig kan gjøres gjældende imod, og at man i modsat Fald vil

søge at komme igjennem ved en frivillig Overeenskomst. — Den ærede Landssthingsmand for Bornholm (Somme) har stillet et Forslag om, at den Befjendtgjørelse, der ganske vist bør finde Sted om, naar et saadant Skib, der skal have Post med, afgaaer, skal opslaaes paa Havneklaringscontoiret. Jeg maa i denne Henseende tilstaae, at der er mig et noget fremmed Ord dette „Havneklaringscontoir“; det er idetmindste ikke i min Praxis forekommet noget Contoir af denne Benævnelse. Men Meningen er vistnok den, at Befjendtgjørelsen skal opslaaes paa vedkommende Soldkammer. I denne Henseende har jeg nu den Tro, at den Befjendtgjørelse, der hidtil idetmindste i Kjøbenhavn har fundet Sted fra Postvæsenets Side i Aulserne, er nok saa hensigtsmæssig, og jeg antager næsten, at det, naar Befjendtgjørelsen skal opslaaes, vilde være rigtigere, at den bliver opslaaet paa Posthuset end paa Soldkammeret, men i og for sig erkender jeg, at det er uønsket for Befolkningen, at en saadan Befjendtgjørelse bliver saavidt muligt udbredt; paa hvilken Maade dette hensigtsmæssigt kan skee, vil jeg henstille, jeg tvivler ikke paa, at Postvæsenet i alle Tilfælde vil vide at vælge den hensigtsmæssigste Befjendtgjørelsesform, hvortil man ved at begrænse Befjendtgjørelsesformen, saaledes som den ærede Landssthingsmand har gjort, kunde risikere, at det just ikke altid blev den hensigtsmæssigste Maade.

Somme: Jeg troer, der ligger en lille Misforstaaelse til Grund for den ærede Ordførers Udtalelse, thi det er ikke min Mening ved mit Forslag at ville indskrænke Postvæsenet til een bestemt Befjendtgjørelsesmaade. Min Hensigt med Forslaget er kun at forebygge, at nogen Skipper skalde ifalde Mulet uden at have forset sig, hvilket let kan skee, naar kun den almindelige Befjendtgjørelsesmaade følges. Jeg tænker navnlig her paa Kjøbenhavn. Den officielle Befjendtgjørelse indrykkes i Berlingske Tidende, og den kan godt staae der 20 Gange, uden at en Skipper faaer Leilighed til at læse den en eneste Gang. At opslaae Befjendtgjørelser paa Postcontoiret er ikke saa